

УДК 330.1(477)

Чевганова В.Я., к.е.н., доцент;

Жучкова Г.А., старшим викладач;

Биба В.В., к.т.н., доцент Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка

КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ТА ЇЇ РЕГІОНІВ В УМОВАХ КРИЗИ

Світова фінансово-економічна криза вимагає від країн прийняття надзвичайних заходів щодо її подолання. Україна є найбільш постраждалою країною. Автори наукової роботи пропонують концепцію виходу країни з кризи з метою подальшого її економічного зростання.

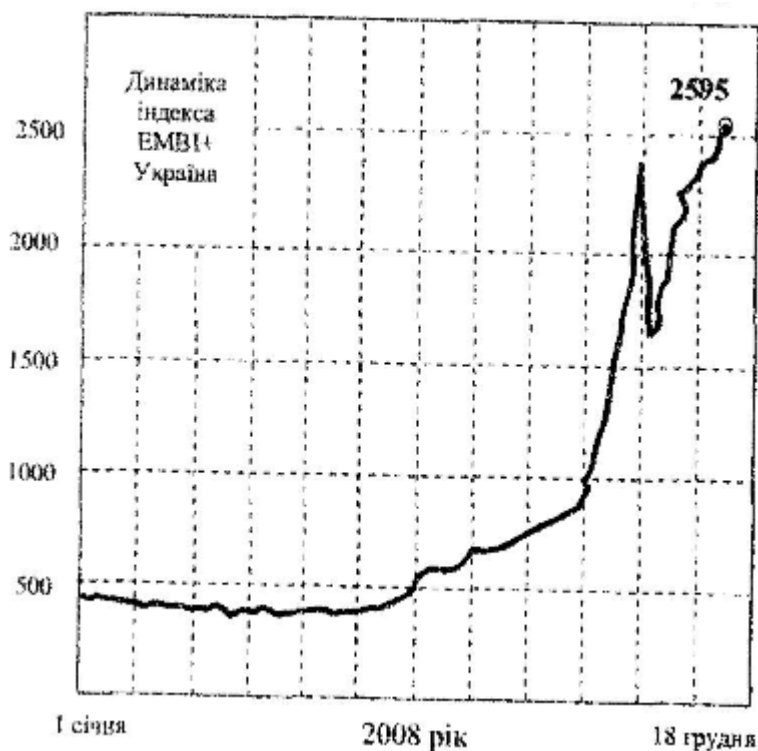
Ключові слова: криза, дефолт, інфляція, економічний розвиток.

Фінансово-економічна криза, що відбувається у світі, призвела до того, що Україна є найбільш постраждалою країною від її наслідків. Руйнується економіка країни, її промисловість, будівництво та банківська система. Це зумовлює зниження показників соціально-економічного розвитку України. Фактично зупиняється економіка і, особливо, окремі її сектори, які є прибуткоутворюючими факторами і які є вирішальні для наповнення бюджету країни. Це стосується, в першу чергу, металургійного комплексу і пов'язаних з ним гірничо-видобувних підприємств, хімічної промисловості, будівництва та сільського господарства.

Україна близько підійшла до державного дефолту, коли міжнародні кредитні ризики для України досягли максимального значення за останні 10 років. Ризик дефолту до країн, що розвиваються, визначається індексом ЕМВІ+. Чим вище значення індексу, тим більша імовірність дефолту. На рис. 1 наведені індекси ЕМВІ+ для окремих країн та їх динаміка в Україні, що відбулася протягом 2008 року.

Історія світових та локальних криз свідчить, що за кризою настає відродження і зростання економіки окремих країн. Але вийти із кризи вдавалося тільки тим державам, де наполегливо працювали за програмами, в основу яких була покладена власне концепція подолання кризових явищ і подальшого економічного зростання.

Одним з головних показників розвитку економіки є інфляція, яка в Україні складає найвищий показник за останні 8 років. На рис. 2, за даними Держкомстату, наводиться динаміка інфляції в Україні за 10 років і яка дозволяє зробити важливі для розуміння існуючої економічної ситуації висновки [1].

Індекс ЕМВІ+, по країнах станом на 18 січня 2008 року	
Еквадор*	5054
Україна	2595
Аргентина	1894
Венесуела	1823
Росія	801
Індонезія	718
ЮАР	609
Бразилія	453
Мексика	387
Перу	519
Філіпіни	546
Турція	551

* 13 грудня Еквадор об'явив про відмову платити по зовнішнім зобов'язанням.

Рис. 1. Ризик державного дефолту в Україні

Аналіз динаміки інфляції свідчить, що наступні роки будуть роками зниження інфляції, але в умовах ефективної дії уряду та парламенту України та усіх владних структур. Дійсно, у 2000 році спостерігалась найбільша інфляція — 25,8%, а потім вона за рахунок економічних реформ почала знижуватись. Якщо прийняти до уваги, що максимальний індекс інфляції в Україні відбувся у травні 2008 року — 31,1% і до кінця року вдалося його знизити і утримати на рівні 22,3%, то є очевидним, що виникає потреба в розробці та впровадженні надзвичайних екстраординарних заходів організаційного, економічного та фінансового характеру. Для цього потрібна державна концепція виходу країни із кризи, яка могла би уточнюватися та розвиватися на регіональному рівні для забезпечення економічного зростання.

Економічний розвиток — це якісна характеристика економічного зростання, яка передбачає збільшення валового внутрішнього продукту країни, валової доданої вартості регіону та сукупного доходу підприємства. Особливу складність набувають проблеми економічного зростання країни та її регіону у сучасний період [3]. До них слід віднести:

- недостатню забезпеченість потреб економіки власними джерелами енергоносіїв і як наслідок, залежність від зовнішнього їх постачання;
- руйнування структури економіки;
- випуск неконкурентоспроможної продукції;
- високий знос технологічного обладнання;

- кризу фінансової системи і банківської сфери;
- перевищення імпорту над експортом;
- недостатню ємність внутрішнього ринку;
- відсутність концептуальних основ виходу країни з кризи.

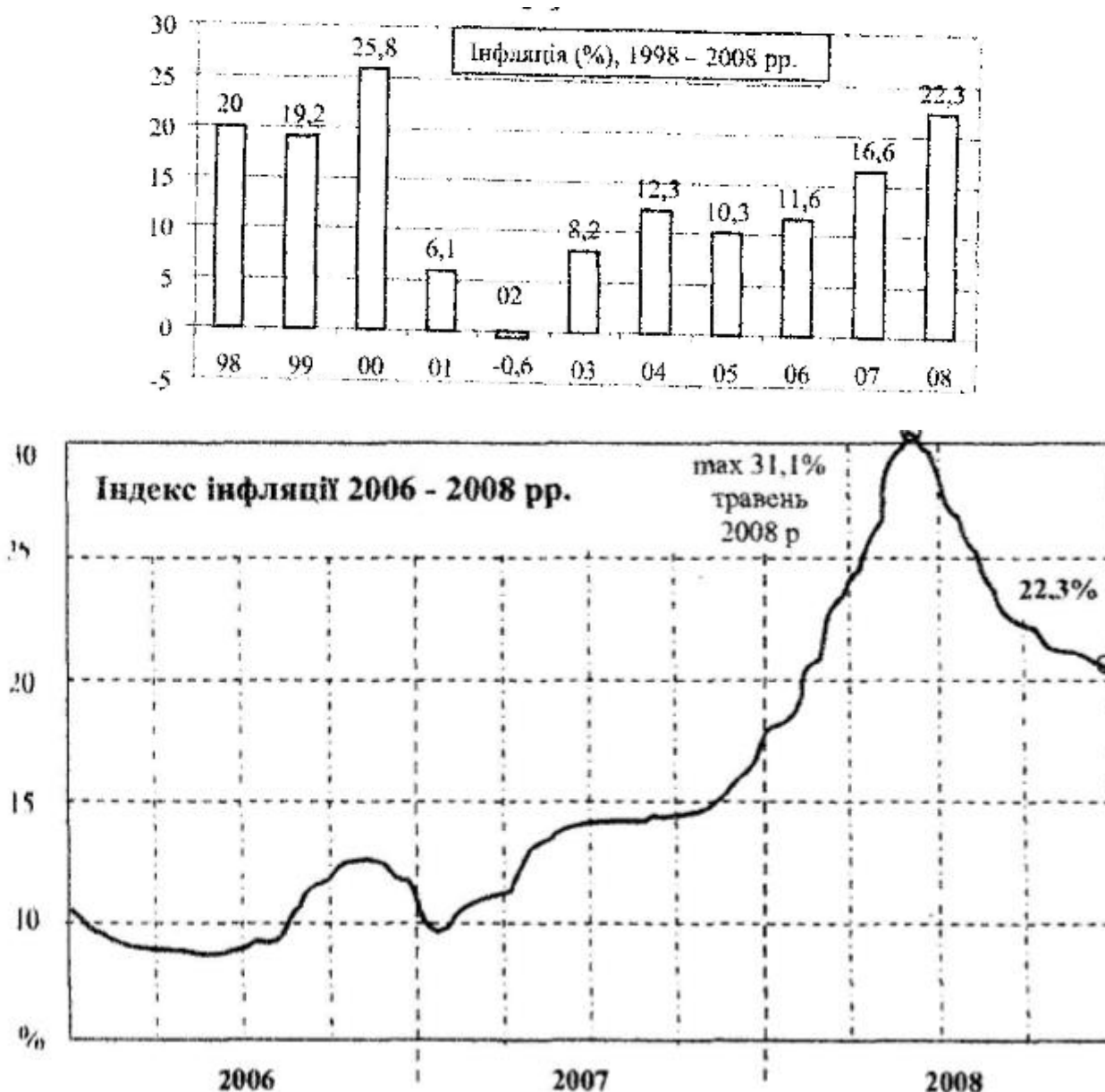

Рис. 2. Показники інфляції та індекси інфляції в Україні

Тому метою науково-практичної роботи, яка виконується авторами, є розробка концепції економічного розвитку країни з врахуванням наслідків світової фінансово-економічної кризи.

Концепція, що розроблена авторами, може бути корисною під час визначення стратегічних напрямів розвитку країни і формуванні конкретних програм щодо виходу з фінансово-економічної кризи і подальшого економічного зростання [2].

І БЛОК Вихідна база;

- оцінювання сучасного стану української економіки;
- врахування загрози національним інтересам в галузі соціально- економічного розвитку;
- оцінювання потенціала розвитку економіки країни та її регіонів.

II БЛОК Програма виходу:

Ґрунтується на аналітичних даних I блоку, передбачає вивчення існуючого досвіду виходу з кризи, врахування структурних зрушень в економіці, удосконалення фінансової та банківської систем, зростання зайнятості населення за рахунок створення робочих місць.

III БЛОК Організаційно-економічний та фінансовий механізми реалізації програми.

На думку авторів, він включає:

- пропозиції щодо зниження податкового тиску;
- створення та розвиток внутрішнього ринку споживання продукції металургійної та хімічної промисловості;
- розробку програми використання земельних ресурсів;
- підтримку підприємництва;
- вирішення проблем повернення ПДВ знижуючи його термін з 6 місяців до 30 днів;
- удосконалення банківської сфери;
- розробку та впровадження ресурсозберігаючих технологій;
- використання альтернативних джерел енергії;
- реформування освіти та культури;
- охорону здоров'я.

У науково-практичній роботі розкривається сутність цього механізму, впровадження якого забезпечує досягнення необхідних параметрів економічного розвитку країни.

Список використаних джерел:

1. Статистичний щорічник за 2000-2008 рр. Головне управління статистики.
2. Стратегії розвитку Полтавської області до 2015 року. I
3. Миронова Т.Л., Добровольська О.П., Процай А.Ф., Колодій С.Ю. Управління розвитком регіону. Навчальний посібник. — К.: Центр навчальної літератури, 2006. — 328 с.

Annotation. A world financially-economic crisis requires from countries acceptance of extraordinary measures in relation to its overcoming. Ukraine is the most suffering country. Offer conception of output of country the authors of the

advanced study from a crisis with a purpose subsequent it economy growing.

Key words: crisis, defolt, inflation, economic development.

УДК 004:658.012.4

Л.В. Шостак к.е.н., **С.В. Павлова** ВіЄМ м Луцьк

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

Автори дослідження дають чітке визначення основних понять як корпорація та корпоративне управління. Розглядають основні підходи, які використовуються до корпоративного управління в умовах інформаційної економіки.

Ключові слова: корпоративне управління, корпорація, корпоративізм.

Корпоративна діяльність в умовах глобалізації інформаційної економіки набуває нових форм, які зумовлюють виникнення додаткових інструментів не тільки макроекономічного впливу, але й внутрішнього корпоративного управління. Відповідно до цього концепція корпоративного управління як сучасної цілісної системи взаємовідносин між акціонерами (власниками) корпорацій, їхніми менеджерами (виконавчими органами), кредиторами, найманими працівниками, державою та суспільством.

У зв'язку з цим виникає необхідність не тільки розглянути такі важливі поняття, як корпоративізм та корпорація, але також і визначити зміст сучасних підходів до корпоративного управління, систематизувати погляди різних спеціалістів з цього питання.

Передусім зазначимо, що корпоративізм — це співволодіння власністю товариства або партнерські, договірні відносини при задоволенні особистих і суспільних інтересів. У цьому зв'язку, як зазначає О. Сохацька, корпоративізм є компромісним господарюванням з метою забезпечення балансу інтересів [1, с. 24-25].

З огляду на викладене вище виникає необхідність уточнення самого поняття корпорації. Як правило, воно трактується як сукупність осіб, що об'єдналися для досягнення загальної мети. Визначення поняття корпорації наводить Д. Розенберг: «Корпорація - це організація, яка поставила перед собою визначені цілі, діє для суспільного блага, має певні права, є юридичною особою, діє на постійній основі та несе повну фінансову відповідальність» [2, с. 105-106].

Особливий аспект аналізу корпоративної діяльності пов'язаний з